

اثر آمنیوتومی در دو مرحله غیرفعال و فعال بر میزان سزارین

فروزان الفتی* طوبی گلشاهی** فاطمه لالوها***

Effect of amniotomy in latent and active phases on rate of cesarean section

F Olfati ❖ T Golshahi F Lалуha

دریافت: ۸۵/۱/۱۶ پذیرش: ۸۵/۸/۱۱

*Abstract

Background: Increase in number of cesarean sections has caused some alarming advices by clear-sighted authorities. So, it is necessary to study the factors affecting the rate of cesarean sections.

Objective: To compare the effect of amniotomy on mode of delivery in both active & latent phases.

Methods: This was an analytical cohort study carried out at Kosar hospital, Qazvin (Iran) in 2003-2004. The study population consisted of all admitted women (n=305) whose labor was induced by amniotomy. The patients were further divided into two groups marked as study group (n=174) and comparison group (n=131) based on being in latent phase or active phase, respectively. Statistical analysis was performed using t-test, chi-square, and Mann-Whitney tests.

Findings: Cesarean section was significantly higher (p=0.001) in study group than in comparison group, 19 (10.9%) vs. 2 (1.5%). Non-progressive labor during the first stage of labor showed to be considerably higher in study group (p=0.001). Also non-progressive labor during the second stage was (2.9%) in study group and (1.5%) in comparison group with no statically significant difference. Abnormal fetal heart rate patterns showed no significant difference, statically. Oxytocin administration in study group was (43.7%) and in comparison group (4.6%) showing statically a significant difference (p= 0.000).

Conclusion: Regarding our data, cesarean section, non progressive labor during the first stage, and oxytocin administration were all higher in latent phase group than in active phase group. It seems that early amniotomy may increase the need for cesarean section.

Keywords: Amniotomy, Cesarean Section

* چکیده

زمینه: افزایش میزان سزارین که باعث هشدارهای وزارت بهداشت و درمان و صاحب نظران در این خصوص شده است، لزوم بررسی عوامل مؤثر بر آن را ایجاب می کند.

هدف: مطالعه به منظور مقایسه اثر آمنیوتومی در دو مرحله غیر فعال و فعال بر نوع زایمان انجام شد.

مواد و روش ها: این مطالعه کوهورت در سال های ۱۳۸۳-۱۳۸۴ در بیمارستان کوثر قزوین انجام شد. ۳۰۵ نفر از زنانی که مورد آمنیوتومی قرار گرفتند، به طور غیر تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. گروه مطالعه (۱۷۴ نفر) در مرحله غیرفعال و گروه مقایسه (۱۳۱ نفر) در مرحله فعال آمنیوتومی شدند. داده ها با آزمون های آماری تی، من ویتنی و مجذور کای تجزیه و تحلیل شدند.

یافته ها: ۱۹ نفر (۱۰/۹٪) از گروه مطالعه و ۲ نفر (۱/۵٪) از گروه مقایسه سزارین شدند که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود (P=۰/۰۰۱). عدم پیشرفت مرحله اول به طور معنی داری در گروه مطالعه بیش تر از گروه مقایسه بود (P=۰/۰۰۱). عدم پیشرفت در مرحله دوم زایمان در گروه مطالعه ۲/۹٪ و در گروه مقایسه ۱/۵٪ بود که اختلاف آماری بین دو گروه معنی دار نبود. الگوهای غیر طبیعی صدای قلب بین دو گروه اختلاف معنی داری نداشت. تجویز اکسی توسین در گروه مطالعه ۴۳/۷٪ و در گروه مقایسه ۴/۶٪ بود که اختلاف آماری بین دو گروه معنی دار بود (P=۰/۰۰۰).

نتیجه گیری: با توجه به یافته ها، آمنیوتومی زودرس می تواند یک عامل افزایش میزان سزارین باشد.

کلید واژه ها: آمنیوتومی، سزارین